UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Primam Digesti Novi

Bartolus

Lvgdvni, M.D.LXVII.

Que in frau[dem] cred[itorum] facta su[n]t vt restit[uantur].

urn:nbn:de:hbz:466:1-96158

Visual Library

ditoribus. C. de ſer. pig. da. manu. Suſtinendo hoc, dico ꝙ debi
tor non opponebat, ſed creditores. Uel dic, ꝙ debitor poteſt op
ponere, ſi fraus eſt ab alijs detecta l. alias. ſ. de iureiur. ¶ Ter-
tia lect. eſt vera, ⁊ plana. Et quarta etiã eſt vera, licet faciat vio-
lentiam litere. ¶ Item oppo. dicitur hic, ꝙ bona venduntur au
thoritate ſenat⁹, imo authoritate preſidis, vel pretoris, vt ſ. e.
l. ij. Dic, ꝙ loquitur in bonis alterius ſenatoris. l. curator. de
curat. fur. Uel dic, ꝙ loquitur in bonis alterius nõ ſenatoris. ⁊
quod dicitur, quod dbet fieri pretoris, vel preſidis authoritate,
non negatur quin poſſint vendi authoritate ſenatuſconſulti.

LEX V.

SI debitor. Opp. dicitur hic, ꝙ fuit datus cu-
rator creditoribus. Contra imo a
pretore. Sol. pretor poteſt dare, ⁊ etiã ipſi creditores.

Que in fraudem creditorum facta ſunt, vt reſtituantur. Titul. ix.

LEX I.

1 Clauſula, Confitetur ſe habuiſſe, ⁊ recepiſſe centum a debito
re, quem liberauit per acceptilationem appoſitam in inſtrumẽ-
to, non probat numerationem.
2 Teſtium dicta quando pereant inſtantia perempta.
a **AIt pretor.** a Primo ponit edictũ pre-
toris, ⁊ eius verba materia-
liter. Scdo illud edictum exponit. Scda ibi, ait
b ergo pretor, ⁊ hic incipit b exponere illa verba,
1 geſta ſunt. ¶ † Not. text. ibi, hec verba genera-
lia ſunt. Reduco vobis ad memoriam, ꝙ alias
dixi vobis, Quidam cõfitetur ſe habuiſſe ⁊ recepiſſe cẽtum ſibi
dbita ex tali cauſa. liberãs debitorem ſuũ per acceptilationem,
⁊ Aquilianam ſtipulationem, an illa verba, habuiſſe ⁊ recepiſſe
c numerationem probẽt: Ego dixi c, ꝙ non. Cum enim de natura
⁊ ſubſtantia acceptilationis ſit, ꝙ quis debeat cõfiteri accepiſſe,
dicuntur magis appoſita ad ſubſtãtiam acceptilationis, quam
vt probẽt numerationem. l. ſi acceptolatum. j. de accep. Et hoc
probatur hic in fi. ibi, ſiue acceptilatione. Nã ſi probaretur nu-
d meratio, non videretur factum in fraudem d. Preterea ex eo qd
dicitur, liberans debitorem per acceptilationem, ⁊c. apparet ꝙ
non interceſſit numeratio, q2 tũc non eſſet liberatus per accepti
lationem, ſed per numerationem, vt Inſtit. quib. mod. to. obl. in
prin. ⁊ hanc queſt. de facto habui. ¶ Item dicitur hic in l. iij. ſi li
e tem mori patiatur, quero exempla. Uide gl. e in d. l. iij. in ver. pa
2 tiatur. que incipit, cũ potuit, ⁊c. No. hãc gl. * que dicit ꝙ dicta te
ſtium pereũt perempta inſtãtia, ſed tex. eſt in contrariũ in l. vlt.
C. de teſti. ⁊ gl. in l. properandũ. §. fi. C. de iud. quare habem⁹ di
cere, ꝙ iſta gl. male dicat, ⁊ hic ponamus exemplũ, quando quis
patitur perire inſtantiam in cauſa appellationis, patiẽdo labi
annum, vel biennium, quo caſu perit inſtantia ⁊ totũ ius, vt aut.
ei qui. C. de temp. app. Uel dic, ⁊ melius, ꝙ glo. loquitur quãdo
inſtantia perit ante publicationem teſtiũ, quo caſu dicta teſtium
pereunt: arg. l. geſta. C. de re iud. ſecundum Ja. de Are. ⁊ Cy. re
fert in l. properandum. in fi. C. de iudi. quod tene mẽti perpetuo

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Ait pretor. Pro intellectu huius tit. ⁊ etiam ti. ſit quid
in fraud. pat. vide not. in l. a diuo Pio. §. ſi ſuper. ſ. de re iud. ⁊
in materia huius tituli vide Bal. in rub. C. eod.
b ¶ Incipit. De iſto verbo, geſta ſunt, vide Bart. in l. j. ſ. de offi.
procur. Ceſar.
c ¶ Ego dixi. Uide Bar. in l. ſi in ſtipulatu. ſ. de e. ⁊ qd ibi dixi.
d ¶ In fraudem. Uide vnum caſum per Bar. in l. poſtquam. in
fi. ſ. de re indic.
e ¶ Uide gl. Uide ad iſtam gl. Bal. in rub. C. eo. ⁊ addo Bar. in
l. ij. C. de eden. in l. iij. j. ud. ſol. ⁊ Bar. in l. geſta. C. de re indi. ⁊
Bar. in l. cum antea. C. de arbit.

LEX VI.

QUi autem. Uerba edicti ſunt generalia,
Dicũt enim, que fraudationis
cauſa, ⁊c. Aduerte in omnibus precedẽtibus exẽplis
ſiue ſit factũ, ſiue neglectum, videtur geſtum vere, vel
preſumptiue. Nam ſi patior te pſcribere, videor in te transferre,
q2 preſcriptio eſt quedam alienatio. l. alienationis. j. de ver. ſig.
ſed qñ aliquis non acquirit alteri, nihil eſt geſtũ, vt ſi nõ impleo
conditionem. Nam ex hoc nihil alicui querit, ſed non adimitur,
nec ego aliquid facio. Unde verbũ, geſta, nõ verificatur frauda-
tionis cauſa, q2 non fraudãt creditores, q2 ſi non repudiaſſet, cre
ditores nihil de illa hereditate potuiſſent facere, cũ ad eum non
ſpectaret. Item op. ꝙ quis tenet lucrari. l. in fraudem. in prin.
a j. de iure fiſ. Sol. vt ibi. Item opp. ad d. l. ij. §. non tantum. ſ. de her.
ven. ⁊ ad leg. Aqui. ſi ſeruus ſeruũ. Dic, gl. ꝙ ille leges loquũt
in ſuis tractatibus, ⁊ bene: nam ille leges loquuntur in caſibus, in
quibus de natura contractus tenebatur querere: hic vero non.
Item opp. legatũ a tẽpore mortis dicitur eſſe noſtrũ: ergo repu
diando dicitur diminui patrimonium. l. j. C. com. de leg. ⁊ l. Ti
tio. j. de fur. Sol. repudiando fingitur nunquam fuiſſe noſtrum.

ADDITIO.

a ¶ Item oppo. Uide. Bar. In l. ſi pater. j. eo. ⁊c.
§. **Si ſeruum.** Uide gl. in ver. reuocabitur. qui in-
cipit, ſed nunquid, ⁊ nõ ſoluit. Quidam
dicunt que reuocetur ſeruus tantum, cum illud tantũ reuocet,
quod erat in domino debitoris, vt j. eod. l. fi. §. non ſolum. et §.
Proculus. Jac. de Are. tenet contrariũ per candẽ legem. Nã
ſicut fructus exiſtentes in fundo tẽpore alienationis reuocant,
ita iſta hereditas, cuius adeundi ius erat penes ſeruũ tempore
alienationis, reuocabitur. Et ſic ſunt tres caſus. Primus qñ di
minuit. Secundus, qñ, non queſiuit. Tertius qñ fraudationis
cauſa ſimul ⁊ ſemel de patrimonio ſuo diminuit, ⁊ non queſiuit,
quo caſu totum reuocabitur, vt hic quia vnum adheret alteri.
§. **Apud Labeonem.** No. qd ille qui facit id
ad quod tenet nõ videt
in fraudem.
1 Regula q prior eſt tempore, ⁊c. non habet locum in pigno-
re pretorio.
1 a §. **Sciendum.** a No. tex. ibi cum iam par conditio
omniũ. ⁊ ſic illud qd dicit Dy. ꝙ in
pignore ptorio non hz locũ regula, q prior eſt tẽpore eſt potior
in iure eſt verum, q2 nullus eſt prior, ſed vno immiſſio omnes im
miſſi videntur vt hic, ⁊ l. cũ vnus. ſ. de bo. aut. iud. poſ. ⁊ ibi dixi

ADDITIO.

a ¶ Sciendũ. Idẽ dixi i l. a diuo. Pio. §. ſi ſuper reb. ſ. de re iud.
§. **Si quid cum pupillo.** Dicitur hic, ꝙ
geſta cũ pupillo,
reuocãtur, licet pupillus ignorauerit an ſit verum indiſtincte:
Et dicit gl. ꝙ ſic, ⁊ ſic, eſt caſus hic ꝙ eſt deterior conditio pupil
li ꝙ maioris. Et hoc tenet gl. ſ. eo. l. j. in prin. in gl. in verb. non
ignorauerit. que incip. ſed ſi ignorauerit. Azo tenet cõtrarium,
⁊ dicit quod hic dicit in pupillo eſt verum cui eſt donatum: vnde
tenetur quatenus ad eum peruenit ⁊ ſic totus vnus eſt caſus, ⁊
quod ſequitur ſimili modo ponit exemplum magis generale.
⁊ hoc placet per. l. ait pretor. §. ait pretor. j. eo.

LEX VII.

1 Pretium emptori qñ ſit reſtituendũ, cum bona reuocãtur. Et ſi
hereticus vẽdit bona, inquiſitor dz reſtituere pretium. num. ⁊.
a **SI debitor.** a Cum res vendita reuocatur
b pretium emptori non reſtituitur
niſi in vtilitatem debitoris appareat eſſe conuerſum.
b. d. Hic dicitur ꝙ pretium nõ reſtituitur quando res
reuocatur. Contra imo reſtituitur. l. j. C. de preſcript. xl. annor.
Sol. Dic, vt refert Cyn. in d. l. j. Iſta materia habet tres paſſus
Quandoque queritur an pretium ſit reſtituendũ ab eo qui ven-
c dit. ⁊ Secundo an pretium ſit reſtituendum ab ipſo reuocante:
iſtis duobus caſibus dic vt refert. Cy. in d. l. j. tamen iſte ſecun-
dus caſus ſub diſtinguitur. Si quidem venditio fuit facta
ab eo qui habuit poteſtatem vendendi, ⁊ tunc loquitur hec lex.
Si vero fuit facta ab eo, qui nõ habuit poteſtatem vendendi q2
res erat aliena, dic vt l. emptor. de rei ven. q2 ſi pretium eſt cõuer
ſum in vtilitatem eius qui reuocat. debet reſtituere alias non l.
emptor. ⁊ ibi not. Sed ſi res eſt vendita ab eo qui habet poteſta
tem vendendi, ⁊ hic eſt caſus noſter, ⁊ tunc in gl. ſunt duo mẽbra
q2 aut emptor fraudem participauit, ⁊ non debet ſibi reſtitui,
pretiũ: vt hic aut fraudem nõ participauit ⁊ tunc debet reſtitui,
vt l. j. §. ſi quis in fraudem. ſ. ſi quid i fraud. pat. Primus caſus
1 probatur hic. Pone ergo † aliquis hereticus d alienauit bona,
d ſua que bona alienata reuocãtur per inquiſitorem, an debet re
ſtitui per inquiſitorem pretiũ emptoribus: Et ex predictis ap-
e paret determinatio. Nam e de iure canonico ſtatim a die commiſſi
criminis hereſis ipſo iure bona ſunt cõfiſcata vt in c. cum ſecun
dum. extra de here. lib. vj. ⁊ ſic non habuit poteſtatem alienandi
q2 deſierat eſſe dñs. Sed de iure noſtro non requiritur, ꝙ ex cri
mine hereſis, vel eſſe maieſtatis ſtatim bona ſint cõfiſcata. l. quiſ
quis. in fi. C. ad le. Jul. ma. ſed ſtatim perdit ius alienãdi. l. que-
ſitum. ſ. qui ⁊ a qui. tunc, q2 perdit poteſtatẽ alienandi, dz diſtin
gui, aut pretiũ eſt conuerſum in vtilitatem heretici ⁊ pretiũ de-
bet reſtitui per inquiſitorẽ, ne inquiſitor habeat res ⁊ pretium,
alias nõ ar. huius l. ⁊ l. eius rei. ⁊ l. emptor. ⁊ ibi, no. ſ. de rei ven.

ADDITIO

a P. Pau. P. ¶ Si debitor. Uide late Jaſ. Inſti. de act. i prin.
Adde etiam, ꝙ appellatione pendente poteſt etiam appellans
capi perſonaliter ratione ſuſpicionis fuge, ſm Peruſ. in c. cum
teneamur. ver. amplius. de app. Etan ſuſpectus de fuga, poſſit
allegare iudicem incompetentem, vide. Deci. conſi. lxxv. Jaſ. in
loco

loco preallegato, ⁊ in l. ſi arbitro. ff. qui ſatiſ. cog. vbi ponit quot requirantur ad hoc, vt debitor ſuſpectus de fuga poſſit capi. Et an captus poſſit allegare incompetentiam, vide Iaſ. in l. ij. ff. de iuriſdict. omnium iudic.

b Alex. ¶ Non reſtituitur. Quando reuocantur bona alienata in fraudem, an refundatur pretium emptoribus per reuocantes. Et vide per Cy. in l. pen. in fin. C. ad leg. Iul. maieſt. quem ſequitur Imol. in l. poſt contractum. ff. de dona. vbi aliqualiter videtur damnare Bart. hic, ⁊ vide quod not. Cyn. in l. pen. C. de bo. dam. ⁊ per Bal. in l. fi. §. emptor. C. commu. de leg. Tu tamen teneas opinionem Cyn. Sed an ille, in quem facta eſt alienatio titulo lucratiuo in fraudē, poſſit rem retinere offerendo pretium, vide Bal. in l. j. in viij. q. C. ſi quid in fraud. patr.

c And. Barb. ¶ Et in iſtis duobus. Et an fiſcus teneatur refundere pretium emptori, tangit Cyn. in l. pe. ⁊ in l. fi. C. ad le. Iu. maieſt. ſed Cyn. in l. prealle. dixit, ꝙ cum fiſcus habeat cauſam lucratiuam, facit quod not. Bar. in l. fi. C. de ſent. paſ. tenetur refundere, nec cōſtat illa lex, quia loquitur in creditore, qui habet cauſam oneroſam, ⁊ iſta pars videtur verior, quam tenet doc. Io. de Imol. in l. poſt contractum. ff. de do. vbi vide.

d Alex. ¶ Aliquis hereticus. Adde Bar. in l. chyrographis. §. fi. ff. de admi. tut. ⁊ vide c. ad audientiam. de re. eccl. nō alie. ⁊ l. j. ⁊ ibi Cy. C. de preſcri. xxx. anno. Bal. in l. fi. C. commu. de le. ⁊ ibi etiam an inquiſitores debeant ſoluere pretium rerum emptarum. ⁊ ibi adde Bar. in l. Imperator. ff. de iure fiſci.

e And. Barb. ¶ Nam de iure. Et vide Bal. in l. fin. §. fin. C. cō. de leg. Bar. in l. chyrographis. §. fi. ff. de admi. tut.

LEX IX.

1 ☞ Pretiū ſuccedit loco rei in vniuerſalibus: in particularibus in ſubſidiū, in perſonalibus, qñ quis conuenitur ratione doli.

Qui a debitore No. hic ꝙ pretium ſuccedit loco rei, ⁊ hoc eſt verum. ⁊ non

1 † eſt dubium in vniuerſalibus. l. ſi ⁊ rem ⁊ pretium. ff. de pe. her. ⁊ l. Imperator. in fi. cum l. ſe. ff.

a de leg. ij. Sed in iudicijs particularibus, tunc ſi quidem eſt realis actio, tunc etiam pretium non ſuccedit loco rei, niſi in ſubſidium re preſcripta, vel vſucapta. l. mater. C. de rei ven. ⁊ l. ſi eum ſeruum. ⁊ ibi not. ff. ſi cer. pet. Sed quid in perſonalibus? Hic videtur tex. ꝙ in ſubſidiū pretium ſuccedit loco rei. In contrariū videtur tex. ff. de her. vel act. ven. l. venditor ex hereditate. So. hic, in perſonalibus pretium ſuccedit loco rei, quando aliquis conuenitur ratione doli: ſecus ſi conuenitur ex ſimplici contra-

2 ctu: vt lege contraria. Sed quero † an in hypothecaria pretium ſuccedat loco rei, ſicut in perſonalibus, vel ſicut in realibus. Gl. habetis in l. j. ff. de diſtrac. pig. nec ſcio hoc alibi.

ADDITIO.

a And. Barb. ¶ Sed in iudicijs. Et vide Ang. in l. ſi ⁊ rem ⁊ pretium. ff. de petit. hered.

LEX X.

1 ☞ Creditores futuri, an habent reuocatoriam.

Creditores futuri non habent reuocatoriam, niſi appareat factum in fraudem creditorum

2 Creditorum futurorum in fraudem, quando dicatur aliquid eſſe factum.

At pretor. §. Ita demum. Creditores preteriti habēt reuocatoriam, non creditores poſt ſecuti, niſi in priorū locū ſucceſſerint. h. d. No. §. quem doc. examinant in §. item ſi quis in fraudem. Inſt.

1 de act. ¶ † Quero, vtrum [a] futuri creditores habeant reuocato-

a riam? Tex. eſt ꝙ non, in l. j. C. de iure fiſ. lib. x. In contrarium eſt

2 gl. in aut. ſed iam. C. de do. an. nup. Alias dixi, ꝙ creditores futuri habeant reuocatoriā, ſi appareat factū in fraudem futurorū creditorū. l. ſi priuatus. ⁊ l. ſeq. ff. qui. ⁊ a qui. ⁊ gl. in d. aut. ſed iam. In fraudem autem futurorū creditorum preſumo factum ex cauſis, que ponūtur in d. l. ſi priuatus. ⁊ l. ſeq. ⁊ eſt tex. in c. fi. extra de renun. lib. vj. Dixi in l. poſt contractum. ff. de don. Sed ſi nihil apparet, in dubio non preſumitur fieri in fraudem futurorum creditorum. l. j. C. de iure fiſ. lib. x. Unde non haberēt reuocatoriam, niſi in locum priorum ſucceſſerint, vt hic.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Quero vtrum. Per Bal. C. eod. in ver. quero, cum conceſſit, ⁊c. ⁊ quod ibi dixi.

§. **Quod ait pretor** Not. notabilem §. ex quo habes, qualiter debes formare articulum, tu qui vis agere reuocatoria.

1 ☞ Denunciatio an inducat malam fidem.

1 §. **Si quis particeps** No. tex. ibi, non enim caret fraude. Et ſic

a

b habe, † ꝙ denunciatio [a] inducit malā fidem. Contra C. [b] de reſc. ven. l. ſi maior. reſpōdet gl. ibi, ille q denūciauit, nō habebat ius denunciandi: hic ſic. ⁊ bene dicit. Probat C. cre. vē. pig. imp. nō poſſe. l. j. ⁊ ij. Item oppon. ff. qđ fal. tu. an. l. ij. Glo. non ſoluit hic

c ſed Dy. ſoluit ibi. ⁊ Cy. in l. fundum. C. de rei vendicatione, ⁊ dicit ſic, In lege cōtraria ille qui denūciabat, certabat de lucro: ſz ille qui denūciabat certabat de damno, ideo eſt potior conditio eius cui denūciabatur, q2 poteſt dicere, non credidi tibi: ſecus ſi eſſent in pari cauſa, vt hic. Et ſic collige, aut nō hz ius denunciādi: aut habet, ⁊ ſi habet, aut ſunt in pari cauſa, aut non: vt hic. Et hoc vide latius per Cy. in d. l. ſi fundū. ⁊ per Iac. de are. in l. j. in prin. ff. de ope. no. nuncia. Predicta omnia que dicunt per doc. ⁊ gl. ſunt vera in denunciatione que fit ante celebratū cōtractū: ſecus in ea que fit poſt cōtractū celebratū, l. pe. ⁊ ibi no. ff. p emptore. ⁊ Inno. dicit hoc per eandem legem. in c. dilecti. extra de maio. ⁊ obe. ⁊ tene menti. ⁊ hoc idem no. gl. hic Uide gl. in ver. vēdente. que incipit ſecus poſt vendiontiem ⁊c. quam not.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Denunciatio. Adde l. ſi fundum. C. de rei vendi. adde Bar. in l. non ſolum. §. morte. ff. de oper. no. nun. ⁊ qđ ipſe not. in l. Celſus. ff. de vſucap.

b ¶ Contra C. Uide in ſimili Barto. in l. queſitū. ff. de re iudi. Et hunc text. limita vt per Barto. in l. poſt contractum. ff. de don. ⁊ vide quod not. in eadem lec.

c ¶ Item opp. Ad iſtum tex. vide Barto. in l. iij. §. ſi procurator. ff. quod quiſque iur.

§. **Illud certe** Dicit hic, ꝙ ſi vnus ſupeſt de illis qui fraudant, propter illū ōes cre-

a ditores habēt reuocatoriā. [a] Sz cōtra ff. qb' ex cau. in poſ. ea. l. Fulcinius. §. q ſi aduerſus. Dy. in §. item ſi qs in fraudē. Inſt. de act. dicit, ꝙ hic debitor alienās habebat animū fraudādi ōes, licet emptor ſciebat tātū ꝙ fieret in fraudē vnius. Itē quero, dicitur hic in fi. huius §. ꝙ emptor cōuentus offerendo pretium audiatur, vtrum ſit verum ante litem conteſt. vel poſt. In glo. ſunt opi. vide glo. in verb. actionem eludat. que incipit, fraudati. Uel dic, nō audiat. ⁊ iſtud tz Dy. inſti. de act. §. itē ſi quis fraudem.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Habent reuocatoriam. Uide Bar. ⁊ doct. in l. etiam §. j. ff. ſoluto matrimonio.

§ **Si fraudator** Ex hoc. §. cum §. ſequen. habes intellectum l. ſi creditores. ſupre de ſepara.

§. **Si cum in diem** Uide gl. in ver. etiā i tēpore. que inc. vt ⁊ j. eo. l. ōes ibi, ſz qd, ⁊c. Hāc gl. adde ad id qđ dixi ff. de priuile. credi. l. ſi creditores. No. ergo, ꝙ reuocatio fit propter fraudē que committitur in tempore ⁊ reuocatio fit in preſentatione temporis.

§. **Si cui ſolutum.** E pp. gl. in verb. actiōe. de l. illo ſ. j. eo. Dicit gl. hic ab initio obligauit, ibi ex poſtfacto, ⁊ ſic fuit in fraudem creditorū.

1 ☞ Debitorem fugientem licet capere, ⁊ ei auferre id qđ portat, quando expectare ſententiam iudicis eſſet periculoſum.

2 Debitorem fugientem poſſum capere per perſonam, nō vt eum detineam ſed ad iudicem adducam.

3 Debitor ſuſpectus poteſt capi die feriata, etiam in honorē Dei vt ducatur ad iudicem.

4 Debitor an fugeret, vel non, cognoſcitur officio iudicis deſeruiente actioni propoſite.

5 Iudex quando debeat dare familiam creditori, qui timet de fuga debitoris.

6 Iudex, parte abſente cognoſcit de fuga debitoris.

De qua actione in factum intelligatur hic textus.

a §. **Si debitorem.** [a] Qui pecuniā ſibi debitā a debitore fugiente abſtulit cōmunicare nō cogit alijs creditoribus, ante bona poſſeſſa: ſecus poſt

1 bona poſſeſſa. h. d. ¶ † Ex hoc §. nota, ꝙ licet capere debitorem fugiētē ⁊ auferre ei quod portat. Contra hoc opp. gl. de l. extat ff. quod met. cau. ⁊ l. nullus. C. de iude. ⁊ l. pupill'. j. eod. ⁊ C. vi bono. rapto. l. res. Dicit Ald. ꝙ hic fuit proſecutus authoritate iudicis. Sed dic, ꝙ hic nō potuit expectare ſententiam iudicis

b quia erat ſibi periculoſum, [b] quia iterim au fugiſſet alias ſi ſine eius in cōmodo potuiſſet facere cum iudicis autoritate, tūc habent locum leges contrarie. Ad hec facit qđ not. C. de Iude. l. nullus. videbitis infra quod vi aut clam. l. ſi alius. §. belliſſime.

¶ Hic dicitur, ꝙ abſtulit debitori meo, id qđ portabat. Sed que-

2 ro, † an vtrum liceat mihi capere debitorem fugiētem per per-

c ſonam: Reſpond. ſic, [c] non vt eum detineam, ſed vt ad iudicem ducā, vt no. Inſt. de act. in prin. ſuper verbo, in iudicio. ⁊ de pac

d iura fir. §. j. Ad qđ facit qđ no. C. de decu. l. gñali. li. x. ⁊ ꝙ no. C.

e vbi dec. vel cohor. l. j. Ulterius quero [d] vtrū hoc liceat ēt fieri die

e feriata: Uidet, ꝙ no q2 illis dieb' quis nō poteſt vocari [e] in ius,

Sed dic, ꝙ die feriata ob neceſſitatem hominū hoc non videtur
impediri, q̄ etiam actus executionis illa die non impedit. Hoc
habent expreſſe Canoniſte, extra de iudi. c. ſignificauerūt. Sed
in die feriata ob honorem Dei, puto etiā fieri poſſe, vt ducat ad
iudicem, nō vt cognoſcat, ſed vt caueat de ſtādo i iudicio, vt no.
4 glo. in l. dies feſtos. C. de fer. ¶ † Sed quero, qualiter cognoſcet
vtrū debitor fugiebat, vel non. Reſpondeo, examinabitur iudi-
cis officio deſeruiente actioni propoſite, vt actioni vi bonorū ra
ptorum, vel condictioni ex. d. l. extat. vel deſeruienti accuſationi
criminali, vt habuiſtis in ſimili in l. de pupillo, §. meminiſſe ver.
f toties. ſ. de ope. no. nun. Querit Dy. † dicit † creditor, ego habeo
5 debitorem fugitiuū, qui ſtatim vult fugere ideo peto familiam
an iudex debet dare familiam: Dicit Dyn. aut creditor iuſte ti-
met, q̄ videt iudicia, ⁊ tunc iudex poteſt dare: ſecus ſi non eſſet
iuſtus timor: ar. l. hec autem. in prin. ſ. ſi cui plus ꝙ per le. fal.
⁊ in l. ij. in prin. ſ. ſol. mat. ⁊ l. ſi fideiuſſor. in fi. ſ. qui ſat. cog. Ita
dicit Dyn. Ego autem intelligo verum ſi poſt debitum contra
ctum noua cauſa iuſti timoris ſuperuenit: ſecus ſi illa cauſa ſub
erat tēpore contracti debiti. l. ſi creditores. ſ. de pri. cre. ⁊ l. qui
bona. §. de illo. ſ. de dam. infe. ⁊ l. ſi is a quo. in fi. cū l. ſeq. ſ. vt in
6 poſ. leg. ¶ † Sed quero, iſtud qualiter examinatur, ⁊ qualiter
8 ſit fides iudici de iſta cauſa: Rñ. credo ꝙ iudex poſſit cognoſce-
re parte abſente, q̄ capere perſonā eſt realis citatio: ſed cogno-
ſcere an aliquis ſit citandus, ⁊ committere citationem: poſſunt
fieri abſente parte, l. ſed interpellatur. §. j. ⁊ l. diem proferre. in
7 prin. ſ. de arb. ¶ † Quero, de qua actione in factū loquatur hic:
Nō puto: ꝙ ſit actio i factū ex hoc edictū. Hic enim nulla fraus
eſt commiſſa, ſed loquitur de actione in factum generali, que da
tur vbicunq; eſt equum. l. quoties. ſ. de preſc. ver. Vel poſſum⁹
dicere, ꝙ loquitur de actione in factum ex hoc edicto: q̄ poſt bo
na poſſeſſa ſemper dolus preſumitur. l. qui autem. §. ſciendum.
ſ. eo. Et ſic eſt hic caſus in quo ſufficiet eſſe dolum ex parte eius
qui hac actione conuenitur, licet dolus non ſit in debitore.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Si debitorē. Vide gl. ⁊ ibi Bal. in c. j. §. ſi quis vero. de
pace iur. fir. ⁊ gl. in auth. vt iud. ſine quoq; ſuffi. §. neceſſitatē. Et
multi ſunt, qui authoritate propria poſſunt capi, quos ponit
Specu. ⁊ Io. And. in tit. de accu. in iij. parte. §. j. verſ. hoc tamē
fallit in quibuſdam, ⁊ omnino Bal. in l. j. C. vbi quis dec. ¶ Sed
de in pro ampliatione huius tex. ⁊ vide Franc. in c. intimaſti. de
appel. ⁊ ibi quod procedit appellatione pendente, ⁊ etiam dila-
tione pendente. Ita idem in c. inſinuante. verſ. vij. limita. eo. tit.
Et vide do. Maria. in rub. de dilat. artic. iiij. ⁊ q̄ notaui ſ. in l.
quidam conſulebant, de re iud.
b Pom. ¶ Sibi periculoſam. Vide multa ſimilia per Felyn. in c.
pen. de conſti. ⁊ aliquid etiam per eum in c. cum inter R. ver. li-
mita ſecundo de excep. Bar. cōſi. ciiij. ⁊ Fel. in c. de cetero. de re
iud. ⁊ Bar. cōſi. ix. vol. ij. ⁊ Bal. in l. j. C. de ſer. ⁊ aqua. Alex. cōſ.
cxxxv. in j. vo. ⁊ Anc. con. cxcij. ⁊ Bal. in c. ex reſcripto de iure-
iur. ⁊ de pa. iur. fir. in §. ſi quis vero. ⁊ Fel. in c. ſi quando. de offi.
dele. ⁊ Ro. cōſ. ccxliij. ⁊ Alex. lxiiij. vo. iij. vbi ponit, que arguunt
aliquem ſuſpectū de fuga. Et an etiam ſuſpectus de fuga poſſit
capi. Et an de preparatis ad fugā idem appareat, per Fulgoſ. ⁊
Aret. cōſi. xcv. vbi videtur impugnare Anch. in conſil. ſuperius
alleg. Pro cuius defenſione vide Iaſ. in l. §. fi. de iuriſ. om. iud.
c Alex. ¶ Reſpondeo ſic. Idem, ſi debitor eſſet ſuſpectus, ſm̄ gl.
⁊ ibi doc. ⁊ i l. queſitū. ſ. de pig. ⁊ detineri poteſt per viginti ho
ras, ſm̄ Bar. in l. capite quinto. de adul. Item propter ſuſpicio
nem fuge, poteſt interdici bonis. l. de pollicitationib. j. de polli.
⁊ ibi Bart. verum in caſu huius. §. pecunia accepta, incōtinēti
ſit acquiſitum dominium accipienti, an habeat neceſſe eam, cōſi
gnare iudici vide no. Bal. in rub. C. eo. ⁊ Sali. in l. ſi quis in tan
tam. C. vnde vi. ⁊ Bal. ⁊ Sal. in l. j. C. vbi quis decu. Addo tñ ꝙ
ex maioritate rationis huius §. dici pōt, ꝙ ſi quis eſſet captus
ratione ſuſpicionis fuge, nō poterit redargui captura propter
iudicis incompetentiam, maxime q̄ remittitur prohibitiua iu-
ris diſpoſitio, quoties periculū eſt i mora. l. de pupillo. §. ſi quis
riuos. cum §. ſeq. ⁊ ibi per Mod. cū fin. de oper. no. nunc. ⁊ etiā
q̄ ſi permittitur propria authoritate, multo fortius, ⁊c. ⁊ alibi
not. ꝙ licitum eſt iudici ſeculari capere clericum in flagrāti cri-
mine repertum, ſm̄ Io. And. poſt Inno. in c. vt fame de ſenten.
excom. licet poſtea ipſum remittat ad iudicem eccleſiaſticū, per
not. in c. cum non ab homine. de iud. ⁊ not. Bar. i l. ſi quis in ſer
uitute. j. de fur. ⁊ Bal. i l. ſi qua per calumnia. de epiſc. ⁊ clerico.
Lap. alleg. xxv. ⁊ quod no. Bal. in l. j. C. de ſer. fu. Et de hoc no.
Mod. in d. l. de pupillo. in §. meminiſſe. ⁊ §. ſeq. in addi. de ope.
no. nun. ⁊ ibi dixi. ⁊ Ro. i l. ij. in prin. de iur. om. iud. ¶ Adde ꝙ
debitor fugitiuus captus non poſſit incōpetentiam iudicis op-
ponere. Pet. de Anch. conſil. clxx. ⁊ idem Fel. in c. ij. de homic.
d And. Barb. ¶ Vlterius quero. Vide gl. ſing. ſm̄ Ang. in l. dies
feſtos. C. de ferijs. ⁊ vide Barb. ⁊ Bal. Inſtit. de act. in princ.
vbi refert iſte verba. ⁊ vide Abba. in c. fi. de iudic. vbi allegant
iſtud dictum Bart. hic. ⁊ vide eundem Bart in l. j. §. nunciatio.
de oper. noui nunciat.
c Alex. ¶ Vocari. Et adde Bal. in. l. iij. ſ epi. aud. ⁊ adde, ꝙ ſi ego
capio debitorē meū fugientem, ⁊ ipſum vulneraui, ꝙ debet re-
laxari, ⁊ forte cado a iure meo: ita dicit Bal. in aut. ſed omnino.
C. ne vxor pro mari. niſi telo ſe defendiſſet, ſecundum Bald. in l. ſ
ſi vt allegatis. C. de ſicar. Et quid ſi contraxi cum aduena, qui
poſtea vult recedere, an habeat locū iſte §. vide Bal. i ru. C. eo.
⁊ quod not. Bar. hic in ver. querit Dy. ⁊ de intellectu huius §. ⁊
de materia not. plene per Ang. in repe. l. nemo carcerē de exact.
trib. lib. x. ⁊ per Bal. in l. ſi quis in tantā. C. vnde vi. vbi dt ſuffi-
cere, ſi ſit in preparatione fuge. Sed an petēs familiā vt debito-
rem, capiat. habeat neceſſe oſtēdere ſummarie iudici inſtrm̄ de
biti vel alia iura. Dic ꝙ ſic, q̄ in ſimili quū ſequeſtrum petit fie
ri ob timorē fuge, non pōt fieri, niſi oſtēdatur inſtrumentū debi-
ti, vt tex. no. in l. iubemus per hac. C. de ero. mil. an. lib. xij. mul-
to magis in captura perſone, ſm̄ Math. in trac. de carcer. Ad
de Ang. in repe. d. l. nemo carcerem. ⁊ ꝙ no. Bal. in aut. ſed iam
neceſſe. C. de dona. ante nup. ⁊ que dicit in l. ſi is a quo. in fin. vt i
poſ. leg. ⁊ per Imo. in l. ij. in prin. ff. ſo. ma. ¶ Adde. ꝙ fugitiu⁹
poſſet capi die dñico, ⁊ propria authoritate. Pet. de Anc. cōſi.
cxxij. ⁊ que requirantur ad hoc, vt quis poſſit tanꝗ ſuſpectus d
fuga carcerari, vide Ro. conſi. ccxlv. ⁊ cccxx. Et qualiter intelli
gatur quod fugiens poteſt capi, vide Bald. conſi. cxvij. lib. iiij.
f ¶ Querit Dy. Et vide Bal. in rub. C. eo.
g ¶ Qualiter examinatur. Etiam parte abſente poteſt iudex iſto
caſu cognoſcere: adde quod not. Bal. in l. fi. C. de ſer. fugit. adde
quod dixi in l. de vnoquoq;. de re iud. ⁊ quod poſt Bar. dixi in l.
iij. §. ſi. cauſa. de bo. poſ. ⁊ vide Bal. in l. ij. ⁊ in l. creditor. ſ. ſi ci.
pe. ⁊ not. in l. ſi quis curialis. C. de epiſ. ⁊ cler. vide que dixi in l.
ſi is a quo. vt in poſſeſ. legator. Adde ꝙ Franciſc. Zabarel. in c.
cum non ab homine. de iudic. dicit, ꝙ authoritate iudicis poteſt
retineri non idoneus perſonaliter, dūmodo iudex prius cogno
uerit eum non idoneum, ⁊ eo non citato: quod eſt not. pro hoc. l.
iij. §. tutores. ſ. de ſuſpect. tut. ⁊ cum Bar. concordat Bal. in d. l.
ſi quis curialis. ſecus ſi caperetur pro executione inſtrumenti,
vide Bal. in l. conſentaneum. C. quo. ⁊ quan. iu. in prima. que ⁊
quod not. Bal. in l. ob reſtituenda. C. de condict. ob turp. cau. in
prin. ꝙ in executione inſtrumēti requiratur citatio, tenet aper-
te Bal. in l. ab executione. C. quor. appel. non recip.

§. Per hanc actionem.

Oppo. quod titulus excuſet a
percipiendis, vt C. de rei vendic. l. ſi fundum. Dicit gloſ. hic. eſt
ſpecialis caſus. Dic, vt d. l. ſi fundum. ⁊ ibi doc. Vltramontani
reprehendunt iſtam gloſ. Item oppo. ſ. eo. l. fi. §. non ſolum. So
lu. illa debet intelligi ſecundum iſtam.
1 ☞ Reſtitui qualiter debeat, qui in aliquo tempore eſt leſus in
quadriennio.

§. Si conditionalis

Not. verſ. ſi tamē ea
erat, ⁊c. q̄ eſt no. ca-
ſus ad multa ſpecialiter ad materiam reſciſſorie, ⁊ reſtitutionis
1 in integrum. quādo quis eſt leſus in tempore. † Nam ſi aliquis
eſt leſus in decem diebus, nō debet reſtitui ad illos decem dies
intra quadriennium quandocunq;: imo tunc debet reſtitui in-
tra quadriennium, quando eſt leſus in quadriennio, vel maiori
tempore, ſecus, ſi minori, vt hic. Et hanc opinionem tenet gloſ.
in l. ab hoſtibus. §. ſed quod ſimpliciter. ſ. ex qui. cau. maior. ⁊ l.
diuus. de in integrum reſtitut. ⁊ doc. Inſti. de actio §. rurſus. ⁊
Innoc. in c. ſi. de in integ. reſt. Contrarium tenet Rod. de Ran-
curia in d. §. rurſus. Dyn. ſequitur.

§. Hec actio

Hic §. habet duas lecturas. Prima lo
quitur in acceptore. ſecūda in ipſo de
bitore. ⁊ ſecundum primam lecturam pono caſum. Quero exem
pla. ⁊ gloſ. primo ponit exempla in acceptore: ⁊ dicit, quod tene-
tur perpetuo de eo quod ipſe accepit, vel per eum ſtetit: ſed de
eo quod nō accepit, nec per eum ſtetit, tenetur intra annum tan-
tum. Iſta opi. non videtur vera, q̄ iſta actio datur vt res in pri
ſtinum ſtatim reponatur, vt ſ. eo. §. per hanc actionem. ⁊ §. pre-
terea. ſ. ead. l. Sed ſi res nunquam peruenit ad acceptorem, nō
poteſt reſtitui in priſtinum ſtatum, quia eius ſtatus nunquam
fuit mutatus, ⁊ ſic creditores eū non poſſunt cōuenire. Et ideo
vt hanc lecturam ſuſtineas, intelligas ꝙ acceptor aliquid acce-
pit vere, ſed in effectu non videtur aliquid accepiſſe. Exem-
plum, quidam emit rem valentem ducentum pro centum, ⁊ fuit
ſibi tradita. in veritate tota res peruenit ad eum, ſed in effectu
non videtur ad eum perueniſſe, niſi dimidia, quia ſibi adeſt tan
tum, quantum dimidia, tunc de eo quod ad eum peruenit ex cau
ſe lucratiua, quod eſt vltra pretium quod dedit, tenetur perpe-
tuo

tuo ſed de eo quod peruenit ad eum ex cauſa non lucratiua, qꝛ
tantundem ipſe dedit debitori, tenetur intra annum. ⁊ hic eſt ca
ſus huius §. ¶ Ulterius oppon. dicitur hic, quod tenetur de eo
qđ ad eum non peruenit. Contra, quis non tenetur ſi non eſt lu-
cratus. l. qui autē. in princip. ſ. eod. Solu. ibi in debitore: hic in
eo qui cum eo contraxit. ¶ Secundo modo legitur hic §. ſecun
dum Irne. Antiquum glo. in ipſo debitore, qui vendidit in frau
dem creditoris, ⁊ facit dolo malo quo minꝰ aliquid perueniret:
quo caſu tenetur de eo quod peruenit, vel per eum ſtetit quo mi
nus perueniret perpetuo: ſed de eo quod non peruenit, tenetur
intra annum. ¶ Tunc opponi. de d. l. qui autem, vbi debitor nō
tenetur lucrari. Dicit glo. eſt verum, niſi ex eo contractu in quo
committit fraudem.

LEX XII.

1 ☞ Faciens per alium, facit ficte.
2 Reuocatoria an habeat locū cū alienatio fit in fraudē de facto.

SI pater. [a] In generali conceſſione non vide
tur conceſſa fraus, hoc dicit ⁊ eſt no.
in princ. Et vide gloſſ. in verb. ipſe feciſſe. que incipit,
ſcilicet pater de fictione iuris. Simile videbitis in gl.
1 j. §. deiecisſe. ſ. de vi ⁊ vi arma. ¶ † Ex his habes, ꝙ ille qui facit
per alium, facit ficte. Dicitur hic, ꝙ ſi filius alienauit in frau-
dem, in dubio non videtur ſibi a patre conceſſe fraus. Sed que-
2 ro, † vtrum tunc habebit locum reuocatoria pro alienatione iſta
facta de facto: Iacob. de Aret. dt, quod non: qꝛ cum ius reuocet
non eſt neceſſe ꝙ per alium reuocetur; ſed decretum miſſionis
in poſſeſſionem extendetur ab iſtas res, vel ad actionem pro his
rebus competentem, ſecundum Iaco. de Are.

ADDITIO.

a ¶ Si pater. Et iſtud etiam no. in l. vni. §. ſi procurator. ſ. ſiquis
ius, dicenti non obtemper. ⁊ no. in l. ſi procurator. ſ. de condict.
indeb. ⁊ ibi Bart.

LEX. XIII.

1 ☞ Concludendi modus in hac actione in factum.
2 actiones reuocatorie qualiter nominentur.

a **HAc in factum.** [a] Not. † modum conclu-
1 dendi in hac actione.
Quandoque enim concluditur vt res in priſtinum ſta
tum deducatur. l. ait pretor. §. preterea. ſ. eod. Quan
2 doq; concludit̄ vt actio cedatur, vt hac lege. ¶ Ulterius † que
b ro, [b] qualiter vocentur iſte actiones: Glo. examinat C. ſi in frau.
pat. l. ij. Nam eſt Fauiana ⁊ Caluiſiana, ⁊ iſte competunt pa-
trono. Item eſt Pauliana, que datur creditori, vt hoc tit. Item
eſt in factum, ⁊ iſta datur pro incorporalibus, vt hic not. in d. l.
ij. ⁊ l. videamus. §. in Fauiana. de vſur. ⁊ ſic Io. in arbore actio
num fecit quatuor cellulas. Sed docto. vltramontani dicunt ꝙ
non ſunt niſi due, ⁊ ſic debēt eſſe due cellule, ⁊ ſic vna actio voca
tur in factum Pauliana, quia introducta a Paulo pretore qui
fecit iſtud edictum, ⁊ ſic nomen actionis eſt in factū, ſed cogno-
men eſt Pauliana, ⁊ iſta datur creditori, ⁊ competit ad corpo-
ralia ⁊ incorporalia, vt hac lege. Item eſt actio in factū que vo-
catur actio Caluiſiana, ⁊ Fauiana, ⁊ ſic nomen actionis eſt in fac
tum ſed cognomē eſt Fauiana, ⁊ Caluiſiana. Ratio, quia ille qui
iſtam actionem introduxit, erat binomius, ⁊ vocabitur Fauius
Caluiſius ⁊ iſta datur patrono.

ADDITIONES.

a ¶ Hac in factum. Pro concordia aduerte ꝙ Barto. certificat
actiones reuocatorias de alienatis in fraudem creditorum, vel
patroni eſſe tantum duas, licet cognomine nominentur pluri-
bus modis ſecūdum do. Iaſ. in §. item ſi. quis in fraudem. In-
ſtitu. de act. allegat Bar. in l. ij. C. ſi in frau. pat. Contrarius. al
legatur in hac l. hac in factum. vbi dicit eſſe quatuor. Tu dic, ſi
bene conſideretur Barto. quaſi eiſdemmet verbis vtitur in d.
l. ij. quibus vtitur hic nec re vera eſt ſibi contrarius, eo quia in-
ſtant ſimul, ꝙ non ſint niſi due, ⁊ ꝙ tamen nominentur pluribus
nominibus. cum debeat attendi potius effectus, ⁊ meus quā no
mina, ſecundū Prepoſitum Mediolanē. in c. ſecūdo requiris.
de app. in j. no. vbi dat cōcor. facit l. cum de lanionis. §. aſinam.
ff. de fun. inſtru. gl. in c. petitio. de procura. in gloſ. finali, que eſt
no. cum ſimili. ¶ Item not. ex hac l. ꝙ vbi alienatur res phibi-
ta alienari, non eſt neceſſaria reuocatoria, etiā ſi iuramentū in-
terueniat. ſecundum Imo. in cap. cum cōtingat. de iureiurand.
b Alex. ¶ Ulterius. Adde Bar. in l. ij. ſi in frau. patro.

LEX XIIII.

SI quis cum. Sed qualiter probabit̄ de-
bitorem feciſſe in fraudem:
Iuriſconſultus dat practicam. Nam eo ipſo, ꝙ debi
tor ſcit ſe habere creditorem, ⁊ ſcit ſua bona non ſuffi
cere tūc videtur fraudem facere, vt hac l. ⁊ ꝙ ſciat ſe habere cre
ditorem, probabitur de facili, vt ſi habet creditores ſuo facto. l.
quanquam. ſ. ad Velleia. Sed qualiter probatur, ꝙ ſciat bo-
na nō ſufficere creditoribus: Doctrinā habetis ex dictis p me
ſ. qui ⁊ a quibus. l. Iulianus. vide quod ibi dixi.

LEX XV.

1 ☞ Libellus quod preſumptione concludat, ſatis eſt.
2 Fraus preſumitur in donatione omnium bonorum.
3 Fraus preſumitur ex venditione omnium bonorum.

Omnes debitores.

1 §. **Lucius.** In donatione omnium bonorum
a preſumitur fraus. † Itē ſufficit [a]
b libellum concludere preſumptiue. h. d. no. §. ¶ Nota ergo [b] ꝙ
ſufficit libellū concludere preſumptiue. ¶ Circa hoc vide Cy.
C. de eden. l. edita actio. in iij. q. verſi. ex premiſſis. dixi in l. cer
2 tum. §. j. ſ. de confeſ. ¶ Secundo not. † fraudem, preſumi in do
natione omniū bonorum. Et Syn. ponit aliquos alios modos
hic. Plenius dixi in l. poſt contractum. ſ. de dona. Dicitur hic
c filijs naturalibus: ſed quid [c] ſi non fuerunt filij naturales tantū,
ſed ligitimi: Reſpō. in filijs legitimis in patria poteſtate conſti-
tutis, non procedit, qꝛ non valet donatio inter patrem ⁊ filium,
niſi eſſent filij emancipati. Item in filijs ſpurijs nō procederet,
3 quia non valet donatio. l. j. C. de natu. liber. Quero † quid ſi ali-
d quis vendit omnia bona ſua: Gloſſ. dicit, ꝙ fraus preſumitur, [d]
vt not. in l. qui teſtamentum. ſ. de probationib. ⁊ Cyn. C. ſi quid
in fraudem patro. l. prima. in diſtin. magna.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Item ſufficit. Sed Bar. in l. cum quid. ff. ſi cer. pe. dicit
quod non ſufficit libellum preſumptiue concludere, ſi eſſet fac-
tū ipſius libellantis, niſi proponeretur, ⁊ allegaretur. per tex. in
l. ſi adulterium cum inceſtu. §. ijdem Pollioni. de adult. ⁊ ibid.
not. Et ita ſequitur Anto. de butri. in capi. ſi cautio. de fide in-
ſtrumen. Contrarium tenet Bar. in d. §. ijdē Pollioni. per iſtū
b tex. Andr. Barb. ¶ No. ergo. Et vide qđ ſingularit̄ not. Bart.
in l. cum quid. ſ. ſi cer. pet. ⁊ l. neque natales. C. de probat. ⁊ ꝙ
ibi remiſi. ⁊ vide Barto. qui egregie loquitur in l. j. ſ. de except.
quem ibi omnino vide. ⁊ vide Bal. in l. Gallus. ff. de libe. ⁊ poſt-
hu. Et vide Ludo. Ro. in cōſi. xlij. quo mō allegat iſtū text. hic.
c Alex. ¶ Sed quid. An valeat donatio omnium bonorum fac-
ta filio naturali, vide hic, vbi eſt tex. nota. adde Bald. in rub. C.
eo. Adde. an valeat donatio omnium bonorum, facta filio natu
rali, Poma conſilio cccclxxij.
d ¶ Fraus preſumitur. Item adde quod etiā preſumitur fraus
ſi ſcit ſe habere creditores, ⁊ ſe non eſſe ſoluendo, vt dicit Bart.
in l. ſi quis cum heres. ſ. eod. Alio modo preſumendi alienatio
nem fraudulentam, vide in l. ſumma cū ratione ⁊ ibi dixi, de pe-
culio, cū ꝙ Bal. not. in l. j. C. qui bo. cede poſ. ⁊ vide ſ. l. proxi.
Sed quiſt ſi vendidit particulariter, vide Bar. in l. nomen. ij. fi-
lio. ſ. de leg. iij. ⁊ qđ ibi dixi poſt Bart. in l. poſt contractum. de
dona. quod verum intellige, vt ibi dixi poſt Bartol. ⁊ Imo. ⁊ ha
bet locum iſte §. etiam ſi minorem partem vendit, vel donauit,
vt no. Bar. in d. l. nomē. §. filio. ⁊ vide doct. in §. itē ſi qs fraudē.
in fi. Inſtit. de actio. Adde. huic apoſtille Bald. cōſi. cxx. iij. lib.

LEX XVI.

a **PAtrem qui.** Gl. op. ſ. eo. l. oēs. §. fi. vbi
q ſoluit ante diē, fraudat cre
ditores: hic dicitur cōtrariū. Sol. hoc qđ hic dicitur,
ꝙ pater poterat differre, nō erat ex voluntate defun-
cti, ſed ex neceſſitate, qꝛ filio in poteſtate cōſtituto nō poterat re
ſtitui. Unde obligatio illa non videtur habere diem, ideo cre-
ditores nō videntur fraudari. Sed ibi loquitur, quādo obliga-
tio de ſui natura habet diem, ideo creditores vidētur fraudari.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Patrem qui. Ad iſtā l. patrē. vide que not. dicit Bal.
in l. maximum vitium. C. de lib. prete. vbi dicit, ꝙ pater rogatꝰ
ab vxore vt reſtituat filijs poſt mortē poteſt ante mortem reſti-
tuere, ſi creditores velint occupare illa bona. Item ſi ſtatutum
dicit, ꝙ ſtantibus maſculis femina non ſuccedat, peteſt maſcu-
lus renunciare iſti ſtatato, ⁊ femina admittitur, ⁊ preiudicabi-
tur creditoribus filij. Faciunt not. in l. qui autem. in prin. ſ. eo.
titul. ⁊ Bald. in l. j. C. de his qui ante aper. ta.

LEX XVII.

PRimo gradu. Pactum factum inter
creditores, ⁊ heredes nō
nocebit libertatibus, ⁊ legatis.

LEX XVIII.

1 ☞ Communicandum quando ſit, quod per extorſionem ali-
quis creditor conſequitur.

PUpillus. Quod vni ex creditoribus eſt ſolu-
tum per gratificationem, vel per ex
1 torſionem. venit communicandū † ceteris. h. d. ⁊ eſt bona

lex. Dicitur hic, ꝙ nō debet cōicare, niſi in duobus caſibus. Cō
tra ſ. pro ſocio. l. verum §. ſi cum tres. vbi indiſtincte cōicatur.
Sed dic, ꝙ ibi ex eadem cauſa erat debitum pluribus ſocijs: ſ3
hic erāt non ſocij, ⁊ non debet ex eadem cauſa. Quare hic ſecun
dū Jac. de Are. diſtingue ſic. Aut ſolutū fuit indebitū, aut de-
bitū. Primo caſu, reuocatur per creditores. l. tutores. ſ. de cō
di. indebi. Secūdo caſu ſubdiſtingue aut alij creditores ꝓten
dunt hypothecā, aut priuilegium, aut ſimplicē equalitatē, ⁊ di-
cūt ſe eſſe equaliter creditores. Primo caſu, aut poſſidet credi
tor vel dolo deſijt poſſidere, ⁊ alij creditores reuocare poterūt
per hypothecariā. l. ſi fundus. §. in vēdicatione. ſ. de pig. Aut
ſine dolo deſijt poſſidere, ⁊ cōuenit cōdictione ex lege, vt l. ſanci
mus. §. ſin vero creditores. C. de iure delib. Ego dixi, ꝙ qñ cre
ditor ſine dolo deſijt poſſidere nullo modo poteſt cōueniri, niſi
in ſubſidiū in eo, qḋ ſibi remanſiſſet ex debito vltra ſuū debitū,
vt l. j. ſ. de diſt. pig. vel niſi ipſe fuit in dolo accipiendo. l. quia
debitore. ſ. eo. Aut pretendunt priuilegium, ⁊ tūc poſſunt reuo
care, l. pecunia. C. de priui. fiſci. ⁊ l. ſed an hic. ſ. qḋ cū eo. ⁊ l. ex
poſtfacto. ſ. de pec. ita dicit ipſe. Sed ego dico adhibēdam pre
dictam diſtinctionem, aut poſſidet vel dolo deſijt poſſidere, aut
ſine dolo, vt ſ. dixi. ⁊ hoc cū ſoluitur ſpecies: ſi vero genus pre
dicta diſtinctio nō habet locū, quia genus perire nō poteſt l. in
ratione. §. incerte. ſ. ad leg. falci. Si vero pretendunt ſimplicē
equalitatē, ⁊ tunc aut erant bona poſſeſſa, ⁊ poſſunt reuocare. l.
qui autem. §. ſciendū. verſi. qui vero poſt. in fin. ſ. eod. aut non
erant bona poſſeſſa, ⁊ tūc aut creditor exigit iudicis authorita
te, ⁊ non pōt reuocare, vt l. qui autem. §. apud Labeonē. ſ. eo.
a Aut ſine iudicis authoritate, ⁊ tūc aut per gratificationē,[a] ⁊ tūc
cogitur communicare, vt hic, ⁊ l. ſi non expedierit. §. j. ſ. de bon.
aut. iudi. poſ. Aut ſine gratificatione, ⁊ tunc aut p extorſionē ⁊
idē, vt hic in ſi. Aut ſine extorſione, ⁊ tunc aut erat idē debitū di
uiſum inter ſocios, ⁊ debet communicari. l. verum. §. ſi cū tres.
ſ. p ſocio. Aut erat idem debitū diuiſum inter coheredes, ⁊ tūc
aut erat corpus hereditarium, ⁊ debet communicari. l. itē La-
beo. ſ. fami. erc. alias ſecus, l. Lucius. eo. ti. Si vero erāt diuer
ſa debita pluribus perſonis debita, ⁊ tūc non cogitur cōmuni-
care, vt hic, ⁊ d. l. ſi non expedierit. §. j. ſecundum Jac. de Are.

ADDITIO.

a ¶ Gratificationē. Et ſic ex iſta doctrina Bart. hic habes, ꝙ id
quod exigit vnus creditor, debeat communicare cum alijs, vide
plene etiam per Jo. And. in tit. de ob. ⁊ ſol. in rub. ⁊ Bal. in l. fi.
in ij. q. ſ. depo. ⁊ habes bonum textum in l. pecunia. cū ibi not.
C. de priui. fiſc. ⁊ ibi Saly. in fi.

LEX XXV.

1 ☞ Procurator conſtitutus ad fideiubendum, an poſſit renun-
ciare beneficio de duobus reis, ⁊ beneficio de fideiuſſoribus.

Si fraudator. No. ter. ibi, quoniā magis
⁊c. ⁊ hūc tex. allego i mate
1 ria de duobus reis. † Not. ꝙ ille qui fraudē, vel dam
a nū fugit nō dicit capere lucrū. Habui queſtionē[a] de
facto, quidā fecit ꝓcuratorē ad fideiubendū pro Titio, ⁊ procu
rator renūciauit beneficio de duob⁹ reis, ⁊ bñficio de fideiuſſo-
ribus: dominus dicebat, ꝙ nō poterat renūciare, q̄r non erat cō
ſtitutus ad hoc ſpecialiter, nec veniebat in generali mādato, q̄r
renunciare eſt donare, ⁊ tunc allegatur in cōtrariū iſta lex. Sed
b dic,[b] quādoq̄ quis renunciauit exceptioni peremptorie,[c] ⁊ tunc eſt
c donatio. l. ſi quis delegauerit. j. de noua. Quandoq̄ remittitur
d exceptio[d] dilatoria tēporis, ⁊ idem. l. oēs. §. fi. ſ. eo. ⁊ l. ait pre-
tor. §. ſi cum in diem. ſ. eo. Quandoq̄ remittit exceptio declina
toria fori, ⁊ tūc nō eſt donatio. l. ſi fideiuſſor. §. quedā. C. māda
e ti. Sed q̄d dicem⁹,[e] ſi remittit exceptionē ordinis, vt hic, dices
tu, recurrem⁹ ad diſtinctionē, an ſit exceptio dilatoria, vel decli
f natoria. Sed dic, ꝙ ſi fideiuſſor renūciat[f] beneficio ordinis, tūc
ex hoc nihil acquirit creditori, ſed effugit magis detrimētū, q̄
lucretur, imo nullū lucrū acquirit: ⁊ donatio nō eſt niſi aliquid
alicui acquirat. l. in edib⁹. §. fi. ſ. de donat. ⁊ ſic eſt magis remiſ-
ſio detrimēti q̄ donatio, vt hic, ⁊ eſt tex. ꝙ nō ſit donatio, l. j. §. ſi
fideiuſſit. ſ. ſi quid in frau. patro. Cū ergo non ſit donatio, tunc
g iſtud venit[g] in generali mandato. Preterea[h] in generali man-
dato venit[i] id quod eſt de conſuetudine. l. ſi prius. §. j. ſ. d aqua
i plu. arcen. ⁊ l. quod ſi nolit. §. quia aſſidua. ſ. de edi. edic. ſed de
coſuetudine omnis fideiuſſor renunciat, ergo ⁊c.

ADDITIONES.

c Alex. ¶ Habui queſtionem. Facit ad hāc q. qḋ no. Bar. in d. l. ſi
q̄s delegauerit. ⁊ vide de his Jnn. i c. cū olim. j. de offi. de leg. ⁊
Bal. i rub. C. eo. Et iſtis adde Bal. ⁊ Saly. in l. pactū curatoris
C. de pact. vide q̄ dixi poſt Bar. i l. ſolutū. §. fi. d pig. act. ⁊ adde
ꝙ prelatus non pōt remittere exceptionē competentē eccleſie.
ſecūdū Jnn. ⁊ d. Anto. in c. j. de depoſito. ⁊ Jo. And. in c. ij. d do.
An aūt procurator ⁊ prelatus poſſit renunciare appellationi,
vide Bal. ꝙ nō in l. fi. C. de tēp. app. his adde Bal. in l. i. in fi. C.
de bo. ma. Adde Bar. in ver. preterea, qḋ ꝯſuluit ſi o. ꝯſi. cxiij.
ꝙ ſi quis facit mandatū alicui ad accipiendū pecunias mutuo
ꝙ ſi mos loci, vbi pecunie accipiuntur, eſt, vt accipientes ſe obli
gent ad cambiā, ſi in tempore non ſoluātur, ꝙ procurator etiam
ad id cenſetur habere mandatum, ſcilicet ad obligandum ſe ad
cambia, ⁊ vſuras, ⁊ vide Pau. de caſt. conſi. ccxxiij.
b P. Pau. P. ¶ Sed dic, Uide Alexan. conſi. cxv. vol. v.
c Pom. ¶ Peremptorie. Uide Alex. cōſi. cxv. volu. v. vbi ſeq̄u
tur, ⁊ idem dicit eſſe in prelato. Et infert ex hoc etiā, ꝙ talis non
poterit renunciare appellationi.
d P. Pau. P. ¶ Remittitur exceptio. Uide Abb. in c. j. quē ſe
quitur Bar. extra et lit. non conte.
e And. Bar. ¶ Sed quid dicemus. Et vide Moderniores in c.
j. vt lit. non conteſt. qui ſequuntur Bar. hic, ⁊ vide Jnno. in c. cū
olim Abbas. de offi. deleg. ⁊ vide d. Ant. qui alleg. Bar. hic, ⁊
vide ibi Joan. de Jmo.
f Alex. ¶ Renunciat. Et vide omnino Bal. i rubr. C. eo. ⁊ ibi, an
per hoc fideiuſſor videatur fraudare creditores ſuos.
g ¶ Jſtud venit. Uide Bald. in rub. C. e. vbi allegat Bar. hic, ſ3
corrupte. ⁊ Bart. in l. ſolutum. §. fi. ⁊ ibi dixi. ſ. de pig. act. ⁊ in
l. ſi pignoris. §. ſi eo. titu. ⁊ ibi per Moder.
h And. Bar. ¶ Preterea Bal. in rubr. C. de his que in frau. cre
di. tenet contra, ⁊ vide que ibi notaui, ⁊ allegat iſtud dictū Bar.
Ludo. Ro. conſi. c j.
i P. Pau. P. ¶ Mādato venit. Uide Fely. in c. cū M. verſi.
ſecunda declaratio, de conſti.

1 ☞ Dotis titulus eſt lucratiuus reſpectu mulieris, non reſpe-
ctu viri.
2 Dos data filie ſpurie, non poteſt per donantis conſanguineos
a viro reuocari, ſed poſtquam fuit reuerſa ad filiam ſic, deduc-
tis quantum ad alimenta ſufficiant.

a §. Si a ſocero. [a] No. tex. ibi q̄r intelligitur quaſi
ex donatione aliquid ad eam pue-
1 niſſe. ¶ † Not. ꝙ titulus dotis reſpectu mulieris, eſt titulus lu-
cratiuus ſ3 reſpectu viri eſt oneroſus. ¶ Hic in tex. fit queſtio
quedam, ⁊ non ſoluitur, ideo vide gloſſ. hic in verb. cōpetat ei.
que incipit, relinquitur. ic fin. Prima placet Guid. de Suza.
2 q̄r videtur indebitum ſoluiſſe ſcienter. ¶ No. tex. † tu ſcis, ꝙ pa
ter nō pōt donare filio ſpurio: modo preſbyter maritauit quan
dam ſuā ſpuriā, modo cōſanguinei volebant reuocare poſt mor
tem. Ego dixi, ꝙ a viro non poterat reuocari, q̄r habet ex titulo
oneroſo. ſed poſtquā ad mulierem eſt reuerſa, poteſt reuocari: q̄r
ipſa habet ex titulo donationis, ſed vt dixi, pater filio ſpurio nō
poteſt donare. l. j. C. de natu. liber ergo ⁊c. Et hoc, niſi quaten⁹
de iure canonico filius vel filia debet habere pro alimentis, vt
in c. cō haberet. extra de eo qui dux. in mat. quam pol. per adul.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Si a ſocero. Ad iſtum tex. vide l. ij. C. eo not. Bar. in l.
queſitum. §. j. de priui. credi. ⁊ ꝙ ſit titulus lucratiuus ex parte
mulieris, eſt etiā tex. cū glo. ⁊ ibi doc. in l. Meuia. §. j. ff. ſo. ma.
Et no. hūc text. ꝙ titulus dotis eſt oneroſus ex parte viri, quod
eſt nota. etiam ſi ex poſtfacto conſecuturus ſit lucrum Gloſ. eſt
menti tenēda in l. ſi donaturus. §. ſi quis indebita. in pe. gl. ſ. d
condi. ob cau. ⁊ eſt tex. in l. j. ſi vero. C. de impo. lucr. deſcri. lib.
x. ⁊ ibi bo. vbi etiam vide Ange. quod nota. q̄r procedit etiam i
dote, ⁊ matrimonio putatiuo, vt eſt glo. not. in l. Proculus. ſ. d
iure fiſc. in gloſ. fi. Et adde quod notāt Bar. in l. j. ſ. de vſucap.
Jtem eſt oneroſus non tantū ex parte viri, vt hic, ſed etiam ex
parte filiorū dotem petentium, vt no. Bar. in l. ſi conſtante in x.
q. ij. q. prin. ſ. ſol. mat. ⁊ vide omnino quod no. p Bar. in l. Me
uius. §. duorū. de leg. ij. ſed qur ad patrem eſt titulus oneroſus.
Jta Bal. in l. ij. C. e. vide ibi, ⁊ idē ibi dicit in legitima, ⁊ alimē-
tis, ⁊ in omni obligatione legali. Et ſi lucrū dotis cōceditur ma
rito ꝓpter expenſas, non dicitur titulus lucratiuus, vt no. Bal.
in l. hac edictali. in verſi. pone, ꝙ oppoſitā. C. de ſecun. nup. Et
ꝙ titulus dotis, quo ad virū ſit oneroſus, eſt tex. que ibi ad hoc
no. Bar. in l. ꝓ oneribus. C. de iure dot. ⁊ in l. ex ꝓmiſſione. de
oblig. ⁊ i l. j. §. fi. ⁊ ibi Bar. C. de iure dot. vbi ꝓbatur, ꝙ quo ad
mulierē eſt lucratiuus. ⁊ ibi etiam vide Bal. in prin. qui ponit
quid poteſt donare filio ſpurio. Uide latius Bar in d. §. duob⁹.
in iij. q. Et ad predicta vide Bal. in aut. ex cōplexu. de inceſt.
nup. ⁊ Bar in cōſi. inci. do. Amatus. ⁊ Ang. in l. ignoti. C. eo. ti.
¶ Adde, ꝙ titulus dotis ſit oneroſus ex parte viri voluit Bal.
conſi. lxviij. lib. ij. vbi cōſuluit, cū pater nupſiſſet filiā, ⁊ promi-
ſiſſet dotē genero, qui mortuo ſocero poſſidebat bona vigore ꝓ
miſſionis ſibi facte, deinde ſocer quondā declaratus eſſet vſura
rius poſt mortem, ꝙ illi qui ſoluerūt vſuras ante ꝓmiſſionem
factam genero, non poterant illum moleſtare, q̄r habet ex titulo
oneroſo. Et ad queſtionē formatam per Bar. de ſpuria dotata
adde

adde quod Abb. etiam conſi. cxv. conſuluit, ꝙ filia viuente, dos
non ſit auferēda: quia habet loco alimentorum: ſed ipſa mortua
ſic quia alimenta extinguntur.

a §. **Fructus.** [a]Alias verſ. §. non ſolū. Dicitur hic ꝙ non
veniūt in reſtitutionē, niſi fructus qui erat
tempore vēditionis. Contrariū in l. ait pretor. §. per hāc. ſ. eo.
Sol. ibi loquitur de extantibus tēpore venditionis, ꝛ ſic ille §.
intelligitur ſecūdum iſtum. Nota tex. ibi, nam cum fundus ꝛc.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Fruct⁹. Uide Bar. in l. ſi fili⁹. in fi. de ver ob. ꝛ qḋ no.
Bar. i l. fruct⁹. ſol. ma. ꝛ qḋ habetur p Bar. i l. cū filio. de leg. j.

a §. **Hec actio.** [a]Iſte §. legitur in glo. nr̄a tribus, vel
quatuor modis. Prima lect. eſt bona
ꝛ no. ꝛ eā ſequitur Dyn. Inſti. de act. §. itē ſi qs in fraudē, ꝛ ſcḋm
ipſam pono caſum, ꝙ qn̄ quis alienat in fraudē. ꝛ res nō reperi
tur pōt agi ꝯ eū, vt ponat in carcerē, ꝛ mō nō poterit cedere bo-
nis. Scḋa lec. loquit, qn̄ qs cedit bonis: quo caſu nō tenetur, niſi
in qūtū facere pōt, verū eſt, niſi alienauerit in fraudē, vt hic, quo
caſu tenetur inſolidum. Sed alij dicunt aliter, ꝛ ponitur in glo.
vlt. iij. ꝛ iiij. lec ſed pone primam, tanꝗ magis notabilem.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Hec actio. Adde Bar. i l. alia. ſol. ma. ꝛ ſequitur Bar.
in rub. C. e. ꝛ qḋ no Bal. in l. ij. C, ꝙ cū eo. ꝛ in l. j. C. q bo. ce. poſ.
ꝛ ꝙ alienans in fraudē poſſit capi. ꝛ carcerari no. Bal. ꝓ hanc l.
in l. j. in v. q. C. ſi in fraud. patr. Adde, an verſatus in fraudē cū
creditoribus, poſſit cedere bonis. Paul. de caſt. conſil. xlvj.

Digeſtorum xliij.

De interdictis. Titulus. j.

1 ☞ Poſſeſſio aduocatur per interdicta, ꝛ per actiones ciuiles.
2 Interdicta quaſi inter duos dicta.
3 Inter interdictum ꝛ actionem in factum, que ſit differentia.
Dictio ſeu, eſt augmentatiua.

¶ Continua gl. ſic Dictū eſt ſ. qualiter agit de iure ciuili, nunc
qualiter agit de iure ꝑtorio. Uerū q2 hoc fit cōiter p interdicta,
1 ideo ponit hic iſta rubr. ¶ † Quero primo an poſſeſſio aduocet
alijs iurib⁹ ꝗ p interdicta: Gl. ꝙ ſic, vt p actiōes, ciuiles, ꝛ ꝓdi-
ctionē triticariā, ꝛ offin̄ iudicis, vt i gl. j. p ordinē habes. ¶ Se
cūdo q̄ro, que ſint iſte extraordinarie actiones, que cōpetant ꝓ
interdictis: Gl. ij. eſt hic, q̄ dicit, ꝙ actiōes ꝓponebant olim ex-
tra antiquā ſolēnitatē, ſꝫ interdicta cū ſolēnitate. ¶ Itē q̄rit gl.
que erat oliꝫ differētia cū etiā actiōes ꝓponebant cū ſolēnitate
Dicit gl. actiōes ꝓponebant cū ſolēnitate vniuerſaliter: ſꝫ inter
2 dicta † inter duos, ideo dicunt interdicta, quaſi inter duos red-
3 dita: alia vero edicta vniuerſaliter ꝓponunt ¶ Itē quero, † que
ſit differētia inter interdictū, ꝛ actionē in factū, que loco ei⁹ com
petit. Dicit gl. nulla eſt differētia. Dy. reprehendit iſtā gl. Nam
dicit, ꝙ imo differētia eſt inter interdictū, ꝛ actionē, probat p di
ctionē ſeu poſitā in rub. que dictio eſt augmētatiua, l. ſi quis ita
de aur. ꝛ arg. lega. vel aliter, differentia eſt inter hanc actionē, ꝛ
interdicto. ſicut eſt differētia iter materiā, ꝛ materiatū: ſeu ſicut
inter matrē, ꝛ filiā. Nam ex interdicto oritur actio in factum,
vt Inſt. eo. in fi. ¶ Quero, vtrū ſit differentia. ꝙ iſtorū ꝓponat
Dicit gl. ꝙ nō eſt differētia. Breuiter nō eſt neceſſe, ꝗ ꝓponat
in libello, ſed bene poteſt proponi l. pretor. § nonnulli. de ope.
no. nun. Hoc etiā apparet ex eo ꝙ videbitis j. vti poſ. l. j. §. reſti
tuēde facit l. pe. j. ne vis fiat ei. De hoc ēt tāgit in l. incerti. C. e.

LEX I.

1 ☞ Interdictum vnde vi, non dicitur ſcriptum in rem.
2 Actio perſonalis in rem ſcripta ideo dicitur, q2 datur contra a-
liquem obligatum ex poſſeſſione.
3 Interdicta que continent meram penam, ſunt annalia, que rei
perſecutionem perpetua.
4 Miſtum ex duobus, an faciat tertiam ſpeciem per ſe.

Videamus. Iuriſcōſultus hac lege, ꝛ ſeq. proſequitur diuiſio
nē interdictorū. Et primo ponit diuiſionē reſpe
ctu rerū, pro quibus cōpetunt interdicta. Secū
do reſpectu effect⁹ interdicti. Tertio ponit aliā
diuiſionem reſpectu temporis, pro quo dantur.
Quarto ponit aliā diuiſionem, reſpectu temporis intra ꝙ dan-
tur, Secunda ibi, Interdictorū autē. Tertia ibi, Interdictorū
quedam in preſens. Quarta ibi, Interdicta. Quinta ibi, Inter
1 dictorum quedam annalia. ¶ Oppo. † quedā interdicta nō ſunt
ſcripta in rem. l. cum a te. j. de vi ꝛ vi ar. Sol. hec regula fallit in
interdicto, vnde vi. Quero, vtrū ſint alia interdicta miſta: Glo.
dicit ꝙ ſic, vt in gl. habes. Quero, qd eſt dictū. actio † perſonalis
in rem ſcrip: a: Rn̄. Actio in rem mera datur contra poſſidentē,
nō tn̄ tanꝗ obligatū, ſed q2 poſſidet, vt Inſti. de act. §. j. ſꝫ actio
perſonalis ſcripta in rem datur contra aliquem, non ideo, quia
poſſidet, ſed q2 eſt obligatus ex poſſeſſione: ideo dicitur perſo-
nalis. Probatur in l. de eo. §. fin. ſ. ad exhiben. Itē dicitur hic
3 † ꝙ quedam ſunt annalia quedam perpetua: quero que ſint iſta:
Certe veritas eſt, vt dicit glo. que cōtinent meram penam ſunt
annalia, ſed que continent rei perſecutionem, ſunt perpetua: vi
a debitis in l. in honorarijs de act. ꝛ obl. Ultimo[a] ex hac lege ha-
4 bes, † ꝙ miſtum ex duobus[b] non facit tertiam ſpeciem per ſe, vt
b hic in ver. interdictorum autem ſpecies, ꝛc. Nā ponit tres ſpe
cies interdictorum tantum, ꝛ tamen ſunt quedam miſta ex duo-
bus, ꝛ de ipſis non ponit tanquam de ſpecie ſeparata per ſe. In
contrarium facit l. adeo. §. j. de acquiren. rerum domini. non di
co nunc.

ADDITIONES.

a Andre. Barba. ¶ Ultimo. Sed in contrariū fortiſſime obſt. qḋ
dixit Ange. in l. imperium. ſ. de iuriſdic. omni. iud. in queſtiōe
facti, vide omnino.
b Alex. ¶ Miſtum ex duobus. ſic vide p doc. in l. ij. ff. de verbo.
ob. licet contrarium notetur in l. imperium. de iuriſd. om. iud. ꝛ
ibi per docto. ꝛ que interdicta ſint duplicia, vide Bar. in l. natu
raliter. §. j. in. iij. q. ſ. de acquir. poſ.

LEX II.

1 ☞ Interdictum de exhibendo libero homine cōpetit etiā pro
vaſſallo, monacho, ciue, pupillo, vel alia pſona, i qua ius habeo.
2 Interdicta habere rei perſecutionē, ꝛ cauſam proprietatis di-
cuntur, quia actor probare debet proprietatem.
3 Sententia lata in poſſeſſorio, quando facit preiudicium in peti-
torio.

Interdictorum. Hic ponit aliā diui-
ſionē interdictorum.
Prima eſt diuiſio reſpectu perſonārū, quibus cōpe-
tunt. Secunda reſpectu rerum pro quibus cōpetūt.
Tertia, reſpectu effectus. Quarta, ſimiliter reſpectu effectus.
Secunda, ibi Interdicta autem. Tertia ibi, quedā interdicta.
Quarta ibi, hec autem. Iſte ver. Quedam. eſt no. In tex. ibi, nō
1 poſſeſſionis. No. qḋ † dicitur de interdicto de libero homine ex
hibēdo qḋ facit vt poſſim ſimiliter habere interdictum de vaſ-
ſallo exhibendo, ſeu ciue, vel monacho exhibēdo, vel pupillo ex
hibendo, vel alia pſona, in qua ius habeo. ſimile de vxore exhi-
2 benda, l. j. in fin. ꝛ l. ſeq. j. de lib. exhib. hoc tene mēti. ¶ † Quero
quid eſt hoc dictum, quedā interdicta habent rei pſecutionē, ꝛ
cauſa proprietatis. Dicit gl. ꝙ actor debet ꝓbare ꝓprietatem,
alias nō vincit. Scḋo, q2 abſolutoria lata in vno parit exceptio
nē rei iudicate in alio: ꝛ idē in cōdēnatoria, q2 condemnatoria la
ta in vno, parit exceptionem in alio cuius occaſione Dyn. tra-
a ctat[a] hic, † an ſn̄ia lata in poſſeſſorio pariat preiudiciū in petito-
3 rio. qḋ Dy. plene tractat hic, ꝛ i c. qui ad agēdū. de reg. iu. li. vj.
ꝛ ego pleniſſime in l. naturaliter. §. nihil. cōmune. de acqui. poſ.

ADDITIO.

a Andr. Barb. ¶ Dyn. tractat. Uide text. notabilem in l. de pro
prietate. C. ſi a nom compe. iudi.

LEX III.

In interdictis. Hic ponitur vna regu
la interdictorum. Cō-
tra, imo a die expulſionis, habetur ratio fructuū, l. j. §
ex die. j. de vi ꝛ vi ar. ꝛ l. is qui in puteū. §. qḋ ait ptor
j. qḋ vi aut clā. So. dicit gl. fallit in his. Tu dic ꝙ hec regula ha
bet locū in bonefidei poſſeſſore, cōtra quem eſt interpoſitum in
terdictum, in quo ex die interpoſiti interdicti habetur ratio fru
ctuū, ſecus in poſſeſſoribus malefidei, vt in contrarijs. Quero,
que ſint alie regule interdictorum: Gl. dicit, quedam ſunt affir-
matiue, quedam negatiue, vide eas hic in gl. ꝛ l. incerti. C. eo. ti.

Quorum bonorum. Titul. ij.

¶ Dictum eſt de interdictis in genere, nunc ſequitur de inter-
dictis in ſpecie: ꝛ premittitur de interdicto, quorum bonorum,
qḋ eſt generale, ꝛ denominatur a prima parte bonorum ꝛc.

LEX I.

1 ☞ Error iuſtus habetur pro titulo quoad vſucapionem, ꝛ pre
ſcriptionem, non quantum an repellendum qui agit petitionē
hereditas, vel interdicto quorum bonorum. ꝛ nume. 3.
2 Preſcriptio triginta, annorum requiritur in eo qui poſſidet ꝓ
poſſeſſore.
4 Interdictum quorum bonorum, in quo differt a petitione here
ditatis.
5 Uerbum reſtituo, adaptatur ad id quod nunquā quis habuit
Interdictum quorum bonorum, eſt adipiſcende.